

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 P 055222 24 Gž
Novi Travnik, 26.6.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Mirjana Grubešić, predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Alma Islamović, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Javna ustanova „Dom zdravlja“ Fojnica, ul. Bolnička br. 8, Fojnica, zastupana po punomoćniku Edimu Muzurović, advokatu iz Sarajeva, ul. Mis Irbina br, 18, protiv tuženog P. P. iz F., ul. ..., zastupan po punomoćniku Fuadu Karamehić, advokatu iz Visokog, ul. Hadžihasanova br. 9, radi iseljenja i predaje u posjed nekretnina, v.s. 30.100,00 i KM, i u pravnoj stvari tuženog-protutužitelja P. P. protiv tužitelja –protutuženog Javna ustanova „Dom zdravlja“ Fojnica, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 055222 20 P od 15.2.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 26.6.2024. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 055222 20 P od 15.2.2024. godine potvrđuje.

Odbijaju se parnične stranke sa zahtjevima za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, stavom prvim, obavezan je tuženi da o svom trošku ukloni izgrađeni i instalirani objekat – kotlovnica - ostavu u unutrašnjoj površini od 10,78m² iz poslovnog prostora i uspostavi prijašnje stanje poslovnog prostora koji je vlasništvo tužitelja sa dijelom 1/1, koji poslovni prostor se nalazi u F. u ul. ... u prizemlju stambeno poslovne zgrade upisane u katastarskoknjižnom ulošku br..., K.O. Fojnica, poduložak broj 2, označen kao katastarska čestica broj ... kao poslovni prostor u vanprivredi, te da isti poslovni prostor preda tužitelju-protutuženiku u posjed oslobođen od lica i stvari i slobodno raspolaganje, sve u roku od 30 dana.

Stavom drugim odbijen je tužitelj sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim kojim traži da sud obveže tuženog da na ime naknade materijalne štete za bespravno korištenje poslovnog prostora koji se nalazi u F., u ul. ..., u prizemlju stambeno poslovne zgrade, upisane u Katastarsko- knjižnom ulošku Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove Općina Fojnica, br. ..., K.O. Fojnica, poduložak broj 2, označen kao katastarska čestica ..., kao poslovni prostor u vanprivredi, koji

tužitelj zbog bespravnog korištenja tuženika u unutarnjoj površini od 10,78m² nije mogao privesti krajnjoj namjeni u ukupno upisanoj površini od 146 m², za period od 23.11.2017.godine do 04.12.2023.godine, isplati tužitelju ukupan iznos od 31.582,28 KM, uvećano za pripadajući PDV od 17% u iznosu od 5.369,02 KM, odnosno sveukupno sa PDV-om u iznosu od 36.951,50 KM, sa zakonskim zateznim kamatama za periode i u pojedinačnim iznosima, kao neosnovan.

Stavom trećim odbijen je protivtužbeni zahtjev tuženog kojim traži da sud utvrdi da je tuženi po osnovu građenja stekao pravo vlasništva na ostavi-kotlovnici površine 10,66 m² izgrađenoj u dijelu poslovnog prostora u prizemlju stambeno poslovne zgrade označenoj kao k.č.... Poslovni prostor u vanprivredi površine 146 m² upisan u podulošku 2 kk.ul.... k.o.Fojnica, što je tužitelj -protutuženi dužan priznati i dozvoliti da se iz poslovnog prostora u vanprivredi izdvoji ostava-kotlovnica u površini od 10,66 m² u poseban poduložak kao zasebna cjelina, označi kao k.č...., ulaz 1, PR-ostava površine 10,66 m² i u podulošku 5 kk.ul.... k.o.Fojnica izvrši uknjižba u korist tuženog sa dijelom 1/1, kao neosnovan.

Stavom četvrtim odbijen je eventualni protivtužbeni zahtjev tuženog kojim traži da sud obaveže tužitelja da tuženom na ime sticanja bez osnova isplati iznos od 16.823,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 02.10.2020.godine kao dana podnošenja protivtužbe pa do isplate, u roku od 30 dana, kao neosnovan.

Stavom petim obavezan je tuženi da nadoknadi tužitelju-protivtuženom troškove parničnog postupka u visini od 9.736,40 KM u roku od 30 dana.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku sa prijedlogom da se pobijana odluka ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili pobijana odluka preinači u korist tuženog, te da se obaveže tužitelj da tuženom nadoknadi sve troškove postupka, uključujući i troškove sastava žalbe u iznosu od 1.175,00 KM. Žalbom tuženi osporava presudu u svim stavovima osim stava II zbog povrede čl.8. 191.stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH. U pretežnom dijelu žalbe tuženi citira pobijane članove, iznosi nesporno utvrđeno činjenično stanje, sadržaj iskaza parničnih stranaka i svjedoka osporavajući zaključak suda da je tužitelj nesavjestan graditelj slijedom čega je prvostepeni sud pogrešno primijenio čl. 59.Zakona o stvarnim pravima, ali i čl.371.Zakon o obligacionim odnosima kod ocjene osnovanosti prigovora zastare potraživanja. Žalbom je osporavana i odluka o troškovima postupka.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava osnovanost žalbe sa prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i obavežu tuženi da tužitelju nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu iznosu od 1.532,70 KM.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i po službenoj dužnosti u smislu odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl.novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06- u daljem dijelu teksta: ZPP) ovaj sud cijeni da:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa i osporene presude, proizlazi da su parnične stranke pred sudom, u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku, iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenog suda proizilazi sljedeće:

- da je nekretnina označena kao k.č.... poslovni prostor u vanprivredi u prizemlju površine 146 m² upisana sa pravom vlasništva u korist tužitelja sa dijelom 1/1 u katastarskoknjižnom izvadku br. k.k. ul. DN ..., poduložak br.2 KO Fojnica, koji se nalazi u prizemlju stambeno poslovne zgrade u ul. .... u Fojnici koja je etažirana pa su kao vlasnici stanova na prvom spratu upisani tuženi i E. H. (poduložak br. 3. i 4. navedenog k.k.uloška),
- da se u okviru tog poslovnog prostora nalazi ostava-kotlovnica koju je tuženi 2003.godine pregradio i drži je u posjedu stvarne površine 10,66 m², utvrđene po vještaku građevinske struke Marković Zoranu,
- da je tužitelj bio upisan sa pravom korištenja na objektu Dom zdravlja Fojnica izgrađenom na dijelu parcele označene kao k.č.... KO Fojnica koja mu je dodjeljena rješenjem Općine Fojnica 1976.g., da su u sklopu navedenog objekta postojale dvije stambene jedinice koje je tužitelj dao na korištenje S. H.- supruzi E. H. i tuženom na temelju ugovora o korištenju stana od 01.05.1978.g., koji su na ovim stambenim jedinicama stekli stanarsko pravo,
- da je u periodu ratnih dejstava u BiH navedeni objekat izgorio pa su od objekta ostali temelji, temeljna ploča i dimnjak od kotlovnice,
- da je rješenjem nadležne službe Općine Fojnica br:05-372-152/98 od 07.07.2000.g. tuženom vraćeno pravo korištenja devastiranih stanova i dozvoljena gradnja stana na postojećoj lokaciji uz pridržavanje projekta izgorjelog Doma zdravlja Fojnica i izgleda kakvi su stanovi bili prije devastiranja, slijedom čega je tuženi zajedno sa E. H. podnio zahtjev tužitelju za davanje suglasnosti za izgradnju devastiranih stanova zbog koji su prinuđeni graditi i prizemlje objekta,
- da je na zahtjev parničnih stranaka Služba za urbanizam, obnovu i građenje Općine Fojnica 23.11.2000.g. dala urbanističku suglasnost parničnim strankama (urbanistička suglasnost u konkretnom slučaju glasi na obje parnične stranke - data je tužitelju kao investitoru, kao i S. H. i P. P. za izgradnju poslovnog i stambenog dijela na postojećim temeljima novog Doma zdravlja pogorenog u ratu i pri tom se S. H. I P. P. na spratu odobrava izgradnja dvije stambene jedinice iste površine kao i ranije), ali nisu imali odobrenje za građenje, te je shodno tome tuženi na zemljištu u državnoj svojini zajedno sa E. H. izgradio objekat bez pravnog osnova – građevinske dozvole (čl.65. i 66. tada važećeg Zakona o građevinskom zemljištu - Službeni list SR BiH br.34/66, 1/90 i 29/90).
- da su se tuženi i S. H. - supruga E. H. obraćali tužitelju sa zahtjevom za rekonstrukciju izgorjelog objekta Novog doma zdravlja radi rješavanja stambenog

pitanja, da ih je tužitelj dopisom br:174-1799 od 10.08.1999.g. obavijestio da nemaju mogućnost za izdvajanje sredstava za izgradnju izgorjelog objekta, nakon čega je tuženi zajedno sa E. H. u periodu od 2000-2005.g., na istoj parceli, na temeljima temeljnoj ploči, ranijeg objekta zv. Novi Dom zdravlja izgorjelog u ratu, izgradili novi stambeno poslovni objekat u koji su ugradili dimnjak od kotlovnice te su se priključili na postojeću kanalizaciju i elektro mrežu bobivši od Ministarstva socijalne politike, raseljenih osoba i izbjeglica F BiH donacije u građevinskom materijalu u vrijednosti od po 10.000,00 KM, što sud utvrđuje iz iskaza svjedoka M. T., koji je u to vrijeme radio u ovom ministarstvu te iskaza tuženika i svjedoka E. H.

- nakon izgradnje parcela je po novom premeru označena kao k.č. ... Dom zdravlja stambeno-poslovna zgrada površine 146 m², novi objekat etažiran i upisan u katastarsko knjižni uložak broj DN ... KO Fojnica sa pravom raspolaganja na zemljištu u korist općine Fojnica i pravom vlasništva u korist nositelja na posebnim dijelovima zgrade, da je nakon izgradnje tužitelj upisan sa pravom vlasništva sa 1/1 na prizemlju novo stambeno-poslovnog objekta (u podulošku broj 2 k.k. ul. DN ... upisan je poslovni prostor u prizemlju površine 146 m² sa pravom vlasništva tužitelja sa 1/1), da su u podulošku broj 3 i 4 k.k. ul. DN ... upisani stanovi u etažnom vlasništvu tuženika i E. H. sa 1/1 (tuženik i E. H. su nakon izgradnje i dogradnje stambenih objekata u B-1 u popisnom listu zgrade upisani u podulošku broj 3. i 4. sa pravom vlasništva na petosobnom stanu na prvom spratu i potkrovlju), da se novi stambeno poslovni objekat „Novi Dom zdravlja“ sastoji od prizemlja, sprata u kojem se nalaze dva stana i potkrovlja, te da su tuženik i E. H. potkrovlje na novo izgrađenom objektu nadogradili naknadno,

-da vrijednost radova na obnovi temelja, izlijevanju slijepe ploče sa AB stubovima, AB pločom i izgrađenim zidovima i vrijednost izgrađene kotlovnice koju tuženi drži u posjedu iznosi iznosi 33.647,00 KM tako da polovina od utvrđene vrijednosti iznosi 16.823,50 KM, a koja činjenica je utvrđena po vještaku građevinske struke.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje da tuženi građenjem nije stekao pravo vlasništva na spornom dijelu nekretnine, odnosno ostavi površine 10,66 m² izgrađena u dijelu poslovnog prostora u prizemlju stambeno poslovne zgrade označenoj kao k.č.... Poslovni prostor u vanprivredi površine 146 m² upisan u podulošku 2 kk.ul.... k.o.Fojnica.

Članovima 27.28. i 29. Zakona o vlasničko-pravnim odnosima (Službene novine FBiH broj: 06/98), koji se na temelju čl. 359.stav 2.Zakona o stvarnim pravima FBiH (Sl.novine FBiH broj: 66/13 i 100/13) ima primijeniti na konkretan slučaj jer je izgradnja završena 2005.godine, a ne čl. 59.Zakona o stvarnim pravima, je bilo regulisano sticanje prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu i uslovi pod kojim se pravo stiče, među kojim je i savjesnost graditelja, koja nije od značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Naime, navedenim članovima su bili regulisani uvjeti pod kojim graditelj može steći pravo vlasništva na zemljištu, ali i uvjeti pod kojim vlasnik zemljišta može steći pravo vlasništva na građevinskog objektu trajne namjene. Tuženi je protivtužbeni zahtjev zasnivao na odredbama Zakona o stvarnim pravima kojim je regulisano sticanje prava vlasništva građenjem, koji se zbog činjenice da je građenje izvršeno u vrijeme važenja Zakona o vlasničko-pravnim odnosima ne može primijeniti, koji je također

sadržavao odredbe o sticanju prava vlasništva građenjem, smatrajući da je građenjem spornog objekta stekao i pravo vlasništva na ostavi. Pravilno prvostepeni sud zaključuje da tuženi nije mogao steći pravo vlasništva građenjem na spornoj ostavi koja se nalazi u sklopu prizemlja objekta čiji je vlasnik upravo tužitelj, ali ne zbog njegove nesavjesnosti kako to pogrešnom primjenom materijalnog prava zaključuje prvostepeni sud, već zbog činjenice da je po odredbama čl. 27. 28. i 29.Zakona o vlasničko-pravnim odnosima graditelj mogao steći pravo vlasništva na zemljištu na kojem je objekat izgrađen i koje je neophodno za njegovu upotrebu, ali ne i na građevinskom objektu, niti na njegovom dijelu. Dakle, odredbe o sticanju prava vlasništva građenjem predstavljaju osnov po kojem graditelj može steći vlasništvo nad zemljištem na kojem je objekat, kao građevinska cjelina, izgrađen, ali ne i osnov za sticanje prava vlasništva objekta kojeg je sagradio jer smisao odredbi Zakona kojim se reguliše sticanje prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu je upravo rješavanje pitanje vlasništva i građevinskog objekta i zemljišta čiji vlasnik graditelj nije bio sa ciljem uspostave pravnog jedinstva.

Dakle, odredbe čl.27. 28 i 29.Zakona o vlasničko-pravnim odnosima ne mogu biti osnov za sticanje prava vlasništva graditelja na dijelu građevinskog objekta, kako to žalitelj pogrešno smatra, koji, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, temeljem građenja nije stekao pravo vlasništva na dijelu poslovnog prostora koji je prema izvedenim dokazima vlasništvo tužitelja.

Bez obzira na navedeno, prvostepeni sud pravilno odbija protivtužbeni zahtjev kada cijeni da je tuženi pravo vlasništava na etažnim dijelovima zgrade stekao po drugom osnovno tj. prema odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (Službene novine F BiH br.27/99, 11/98, 22/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 51/07, 72/08 i 23/09) slijedom čega je sticanje prava vlasništva na dijelu poslovnog prostora po osnovu građenja, koji je sastavni dio zgrade, uključujući i stanove tuženih, kao zasebnog načina sticanja prava vlasništva isključen čak i u situaciji da odredbe Zakona o sticanju prava vlasništva građenjem propisuju tu mogućnost.

Suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud pravilno odbija eventualni protivtuženi zahtjev kojim je traženo da se tužitelj obaveže da tuženom na ime stjecanja bez osnova isplati iznos od 16.823,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 2.10.2020.godine kao dana podnošenja protivtužbe pa do isplate, koji je tuženi zasnivao na članovima 214. i 215. Zakona o obligacionim odnosima, a koji odgovara polovini vrijednost radova na obnovi temelja, izlijevanju slijepe ploče sa AB stubovima, AB pločom i izgrađenim zidovima i vrijednost izgrađene kotlovnice koju tuženi drži u posjedu.

Institut neosnovanog bogaćenja je regulisan čl. 210. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list R BiH broj: 2/92, 13/93, 13/94 i „Sl. novine F BiH“, broj:29/03-u daljem dijelu teksta ZOO), odnosima koji propisuje da ako je imovina jednog lica na bilo koji način prešla u imovinu drugog lica, a taj prelaz nema osnova u pravnom poslu ili u zakonu, sticalac je dužan da ga vrati, ako je to moguće, a inače je dužan da naknadi vrijednost postignute koristi, te da obaveza vraćanja, odnosno naknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je

kasnije otpao. Član 214. ZOO-a propisuje da kada se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, i to, ako je sticalac nesavjestan, od dana sticanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako iz utvrđenog činjeničnog stanja proizilazi da je predmetni stambeno poslovni objekat izgrađen u periodu 2000-2005, a protivtužba podnesena sudu 2.10.2020.godine, kada je u smislu čl. 388.ZOO-a prekinuta zastara, prvostepeni sud pravilno primjenjuje čl. 371. Zakona o obveznim odnosima kojim je propisano da potraživanja zastarijevaju za pet godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastarijelosti i odbija ovaj zahtjev kao neosnovan. Žalitelj pogrešno smatra da bi se rok zastarijelosti trebao računati od dana podnošenja zahtjeva-protivtužbe pozivanjem na čl. 214.ZOO-a kojim se reguliše pravo i rok vraćanja plodova i plaćanja zakonskih zateznih kamata koji se vezuje za savjesnost/nesavjesnost, ali ne i glavnog potraživanja na čemu žalitelj insistira u postupku, pa i žalbi. Predmetno potraživanje je dospjelo u toku 2005.godine, završetkom gradnje i od te godine sa ima računati petogodišnji zastarni rok što prvostepeni sud pravilno čini.

Kako iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je tužitelj vlasnik poslovnog prostora koji se nalazi u Fojnici u ul. ... u prizemlju stambeno poslovne zgrade upisane u katastarsko knjižnom ulošku br. ..., K.O. Fojnica, poduložak broj 2, označen kao katastarska čestica broj ... kao poslovni prostor u vanprivredi, u okviru kojeg se nalazi ostava-kotlovnica površine 10,66 m² kojeg bez osnova u posjedu drži tuženi, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je ocijenio da je tužitelj dokazao ispunjenost uslova iz čl. 127.Zakona o stvarnim pravima FBiH i primjenom člana 126. usvojio zahtjev tužitelja.

Članom 8. i 123. stav 2. ZPP-a je propisano da će sud na osnovu slobodne ocjene dokaza, cijeneći ih savjesno i brižljivo, utvrditi relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke u konkretnoj pravnoj stvari. Suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud nije povrijedio odredbu čl. 8.ZPP-a na način da nije cijenio dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, kako to odredba čl.8.nalaže. Naprotiv, sve izvedene dokaze sud jeste cijenio a način propisan čl.8.ZPP-a i na osnovu takve ocjene utvrdio odlučne činjenice slijedom čega činjenično stanje nije ostalo nepotpuno i nepravilno utvrđeno. Žalitelj u žalbi iznosi svoju ocjenu dokaza, koju suprotstavlja ocjeni izvršenoj od strane prvostepenog suda, a koja nema uporište u izvedenim dokazima.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. ZPP-a, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Žalbom je neosnovano osporavana odluka o troškovima postupka koju je prvostepeni sud prema danom obrazloženju zasnovao na članu 386. st. 3. (greškom ukucan stav 2) i čl. 387. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku dosuđujući tužitelju

troškove u punom iznosu cijeneći uspjeh tužitelja i neuspjeh tuženog. U ovakvoj pravnoj situaciji nije bilo mjesta primjeni čl. 386.stav 2.ZPP-a, odnosno donošenju odluke da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, jer je tuženi u cijelosti izgubio spor, kako u pogledu osnovnog, tako i u pogledu eventualnog protivtužbenog zahtjeva, gubeći spor i u odnosu na zahtjev iz tužbe za predaju dijela stvari. Na pravilnost odluke ne utječe ni činjenica da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu materijalne štete u iznosu od 36.951,50 KM, sa zakonskim zateznim kamatama jer u odnosu na taj zahtjev, prema opredjeljenoj vrijednosti spora, nisu nastali posebni troškovi postupka po osnovu nagrada za zastupanje po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH („Sl.novine FBiH „, broj: 22/04 i 24/04), niti drugi troškovi sudskog postupka koji bi opravdavali donošenje drugačije odluke.

Odluka o troškovima žalbenog postupka tuženog donijeta je primjenom članova 387. stav 1.386.stav 1. i člana 397. stav 1. ZPP-a. Izdatak koji je tužitelj imao zbog davanja odgovora na žalbu za ishod ovog žalbenog postupka nije bio potreban, radi čega tužitelju saglasno odredbi iz člana 387. stav 1. ZPP-a ne pripada pravo na naknadu tih troškova u traženom iznosu od 1.532,70 KM. Tuženom temeljem odredbe čl.386.stav 1.ZPP-a ne pripadaju ni troškovi sastava žalbe u traženom iznosu od 1.175,00 KM , koja je odbijena kao neosnovana.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. ZPP-a, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 226.ZPP-a, to je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća

Mirjana Grubešić